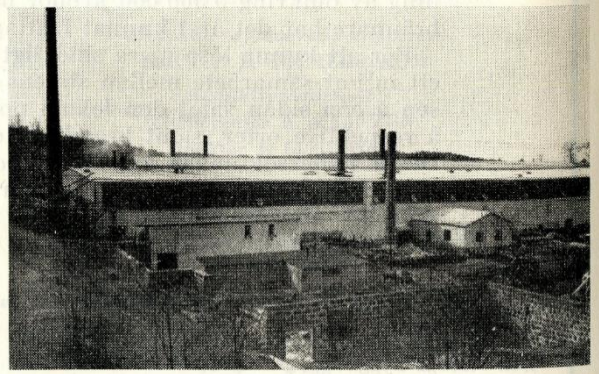
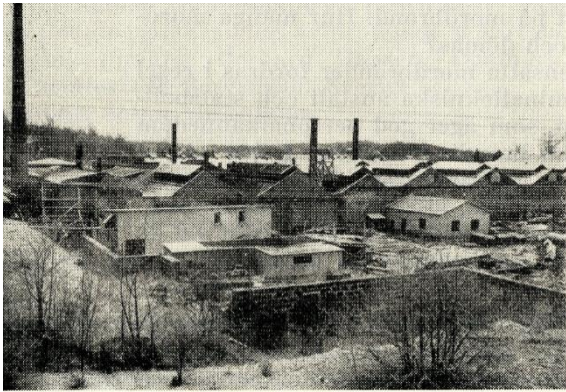

Brandsäkrare industrier - Storfors Rörverk i debattartikel 1950

I en artikel om regleringar efter krigsåren ville skribenten avskaffa gällande byggnadsrationering. Brandsäkrare industri- och magasinsbyggnader behövdes men stoppades av sådana investeringsbegränsningar. Syftet med reglerna var att hindra arbetare att lämna industrin och gå till byggnadssektorn. Landet behövde mer arbetare till industrin för att öka produktionen vilket var bra för exporten. Regleringen ansågs hindra industrin att sanera äldre byggnader. Skribenten ville också att man byggde ut industrierna. Sedan gammalt gällde ”allt för maskinerna resten för byggnaderna” och det var ofta enkla trä- eller stenhus med trätak.

Stora bränder under 30-talet hade visat på nyttan av bra brandskydd. 1935-36 började man att göra brandsäkrare tak av Siporexplattor vilka även sänkte uppvärmningskostnader. Man skrev att kostnader för byggnationen var en ringa del jämfört med maskinparken. Det var svårt att få arbetare till tyngre och smutsiga yrken som ofta bedrevs i brandfarliga, dragiga och ohygieniska byggnader. Bättre byggnader skulle få folk att stanna, underlätta rekrytering men även minska kostnader för underhåll, uppvärmning och försäkringspremier. (Ur Brandskydd 1950 nr 9)

Bilder visar anläggningen före och efter branden i Pilgerverket 1935. I skriften Structo 100 år står att branden ”orsakade en modernisering”. En senare brand 1936 orsakade också stora skador och i båda fallen bidrog trätaken till de stora skadorna.